

CALIN POPESCU TARICEANU:

Érdekeink közösek

Régóta szerette volna már megnézni Szegedet Calin Popescu Tariceanu román miniszterelnök, ehhez a közös kormányülés szolgáltatót apropót. Itt hangsúlyozta: fontos az energetikai együttműködés és a közös infrastruktúra-fejlesztés.

R. TÓTH GÁBOR

Többször átutazott már Szegeden az 56 éves román miniszterelnök, Calin Popescu Tariceanu, de a várost még nem volt alkalma megnézni. - Régóta szerettem volna megállni itt - vallotta szegedi vendéglátóinak.

A közös kormányülés előtt elmondta, szerinte „újabb fontos lépést tettünk a stratégiai partnerség irányába”. - Ki gondolta volna a 90-es évek elején, hogy eljutunk idáig - utalt a korábbi, feszült kapcsolatokra, amelyek mára „nem is csak szívélyessé, hanem baráti” szelődtek.

Szerinte számos érdekünk közös: például az orosz gázimporttól való függőség enyhítése, a Nabucco gázvezeték megépítésével és a magyar-román energiahálózatok összekapcsolásával. Az ülést követő sajtótájékoztatón bejelentette: az év végéig aláírhatják az előzetes kormányközi megállapodást a Nabucco-projektéről.

- Regionális szolidaritásra

GYURCSÁNY FERENC:

Könnyű megegyezni

Baráti viszony fűzi a román miniszterelnökhöz, Szeged 1849 óta részese a magyar és a román nemzet közötti felelősségnek - erről is beszélt Gyurcsány Ferenc lapunknak a tegnapi kormányülés előtt.

GONDA ZSUZSANNA

A kilencvenes évek és az ezredforduló környéke vitáktól volt hangos Magyarország és Románia között, az elmúlt két-három évben aztán olyan kapcsolatot lehetett kialakítani, amelyben a román és a magyar társadalom is érti, hogy a jó viszony fontos. Ezen az alapon könnyű megállapodni konkrét kérdésekről: felsőoktatásról, út- és vasútfejlesztésről - így magyarázta Gyurcsány Ferenc miniszterelnök a román-magyar kormányülések jelentőségét lapunknak kedden, a negyedik magyar-román csúcs előtti percekben. A találkozó slágertémái a határ menti fejlesztések voltak. A miniszterelnök szerint fontos szempont, hogy a szegediek is úgy érezzék, nem a határ szélén, hanem Európa közepén élnek.

Miért jó helyszín a találkozóra Szeged, és miért éri meg nekünk „kölcsönadni” a városházát? - kérdeztük a kormányfőtől, aki az 1849-es, szegedi Kosuth-Balcescu megállapodást említette, mint a ma-

gyar-román kiegyezés egyik kulcsponjtját.

- Innentől kezdve Szeged részese a két nemzet közötti felelősségnek. Bármely magyar város számára dicsőség, ha Magyarország és Románia kormánya ott találkozik. Mi más lehetne jobb eszköz arra, hogy felhívjuk a figyelmet azokra a fontos ügyekre, amelyek Szegedet és a térséget szolgálják - fogalmazott.

A miniszterelnök szerint a két kormány jó viszonyához a mostani romániai vezetésre volt szükség, ezért arról is faggattuk, kit kedvel leginkább a román kormány tagjai közül. Azt

” Innentől kezdve Szeged részese a két nemzet közötti felelősségnek.

mondta, Tariceanu miniszterelnökhöz baráti viszony fűzi, feleségei is jól ismerik egymást.

- Calin olyan ember, akivel ha megállapodtunk valamiben, azt mindig betartotta. Természetesen ebben a román kormányban ott van az RMDSZ is - de ez más minőségű kapcsolat. Túlságosan könnyű lett volna a kérdésre csak annyit válaszolni, hogy Markó Béla és csapata természetesen közel áll a szívemhez.

Báránygerinctől a csipkés almapépig

Báránygerinc kelbimbópudinggal, süttőtökpürével és rózsaborsmártással - ez volt a főétel a magyar-román csúcs résztvevői számára. A prominensek a Tisza Hotelben ettek, a termet előbb egy bombakereső kutya vizsgálta át.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A magyar-román csúcs résztvevői a kormányülés, a sajtótájékoztató és a koszorúzás után a Tisza Hotel hangversenytermében ebédelték. Az ebédre a sajtómunkások még nézőként sem mehettek be, de lapunk a prominensek érkezése előtt szétnézhetett a teremben. Tizenegy körasztalt terítették meg, az asztal és a szoknyás székek drapp színűek voltak. A főasztalnál volt a helye a két miniszterelnökön kívül többek között Botka László szegedi polgármesternek, a két külügyminiszternek, valamint Füzes Oszkárnak, a Magyar Köztársaság bucaresti nagyköveteinek is.

Az ezüst színnel szegélyezett fehér étlap borítójára a magyar címet

nyomtatták. A menü a következő volt: kacsamáj-erőleves pisztáciás túrógombóccal, báránygerinc kelbimbópudinggal, süttőtökpürével és rózsaborsmártással, fahéjtorta csipkés almapéppel, kávé. A borválaszték szekszárdi pinot noir, valamint tokaji magita cuvée volt. A menüt román és magyar nyelven is feltüntették.

A kormányülés résztvevői munka közben sem éheztek, a városháza dísztermében pogácsát, lekváros linzert, narancslét, ásványvizet és kávéfogyaszthattak.

Ebéd előtt a szálló termét Teddy, a Köztársasági Örezred tüzserész alosztályának német juhásza is átvizsgálta. A tíz és fél éves bombakereső idősnek számít, de nem túlkorosnak: a kutyák minden évben vizsgáznak, és amíg alkalmasak, dolgozhatnak. Teddy már kilenc éve. A tüzserészek szerint a kutya az egyik legjobb felderítő eszköz, amit használnak. Az állítólag munkamániás Teddy ezúttal nem talált semmit. Hogy mi volt az eddigi legnagyobb fogása, arról a tüzserészek nem beszélhettek.

■ TIZENEGY KÖRASZTALT TERÍTETTEK MEG A HANGVERSENYTEREMBEN

SEMMIT SEM BÍZTAK A VÉLETLENRE, MÉGIS BECSÚSZOTT NÉHÁNY MEGLEPETÉS

Rózsaszín nyakkendők, szőke lányok

■ KÉT SZŐKE LÁNY KÉT MINISZTERELNÖKKEL A KÁRÁSZ UTCÁN

Fotók: Karnók Csaba

A külügyminisztérium mindent megszervezett, számos dolgot a végsőig titkolt, mégis becsúszott néhány meglepetés a szegedi magyar-román kormányülés menetébe.

MUNKATÁRSUNKTÓL

- Remélem, minden jól sikerül.

- Én is. Még szerencse, hogy ilyen szép idő van.

A párbeszédet a szegedi városházán kaptuk el, a hivatal dolgozói a keddi magyar-román kormányülésért izgultak. Nem volt miért, a magyar külügyminisztérium semmit nem bízott a véletlenre, mindent megszervezett. Kisebbségi meglepetések azért becsúsztak, például a román konvoj húszperces késéssel futott be, a magyar kormány tagjai ekkor már felsorakoztak a városháza előtt. Három busz és nyolc gépkocsi hozta a romániai kormánytagokat, szakértőket, sajtósokat. Gyurcsány Ferenc és Calin Popescu Tariceanu összeöltözött: fekete öltöny, fehér ing, rózsaszín nyakkendő. A dressz kód ilyen alkalmakra az előbbi kettőt előírja, a nyakkendőszín-harmonizálás azonban állítólag csak a véletlen műve.

A miniszterelnökök, a kormánytagokat, a díszszázalókat és a katonazenekart a szürke ház ablakaiból és a Széchenyi téren a teret átszelő úton felhúzott kordon mögül nézte a nép - nem túl sokan, hiszen munkaidő volt.

Az alkalomra átrendezett városházi díszteremben az előzetes hírekkel ellentétben felváltva ültek a román és a magyar vendégek, főhelyen a két miniszterelnök. Az alkalomra a termet kiürítették, szinte csak Ferenc József portréja maradt a helyén. A tekintélyes bajusztól jobbra a két szinkrontolmács, balra az U alakban berendezett asztal. Csak a kormányfők közötti voltak sajtónyelvűek. Gyurcsány Ferenc kezdett. A beszéd után kiküldték a sajtómunkásokat - ennyi újságíró, fotóst és operatőrt talán még sosem látott a városháza -, majd egy perc múlva visszahívták: hallgassák meg Calin Popescu Tariceanu is. Amíg mindenki visszaért, a magyar miniszterelnök rögtönzött. Akár egy idegenvezető, beszélt a díszterem szépségéről, Szeged árvíz utáni újjáépítéséről.

Az ülés idején az újságírók a városháza számítógépekkel, szendvicsekkel, süteményekkel, kávéval feljavított sajtósobájában dolgoztak.

A miniszterelnökök útvonalát a városházáról a Klauzál téri emléktábláig a szervezők előzetesen nem árulták el, ebből többen arra következtettek: kanyarognak majd a városban. Inkább a logikus választották: Széchenyi tér, Kárász utca. Az utcán sétálgatóknak esernyős kormányőrök vették el a kedvét, hogy túl közel menjenek a kormányfőkhöz, egy idős nő azonban mégis bekeveredett a sűrűjébe, őt Gyurcsány Ferenc fogta karon. A miniszterelnök később két szőke lánnyal is váltott néhány mondatot és két pusztit. Ketten voltak azok is, akik a Klauzál téren takarodóra szólították fel.

A terv egyébként az volt, hogy amíg a miniszterelnökök szűk kísérettel koszorúznak, a kormánytagok aperitifszéssel ütik agyon az időt a Tisza Hotelben, az ebéd helyszínén. A miniszterek azonban máshogy gondolták, és ők is elkísérték a koszorút az emléktábláig.